

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 10. Castrum Alcazar in Portugallia expugnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. *pedire credidissimus. Quia autem illa*
A.C. 1217. *copiæ Duce carere dicuntur, nec Fratres*
nostri Cardinales, nec alii nobis susse-
runt, hoc tempore in Siciliam trajicere,
ne si eventus Christianorum spei non re-
spondeat, plerique de totius belli successu
desperandum esse putent. Nostram ergo
supplebis absentiam, eo opportunius, quod
ipse edito sacræ militiæ voto teneat.
 Tum Papa Legato præcipit, ut adjecta
 excommunicationis pœna prohibeat, ne
 quis Christianorum ad invisendum sa-
 crum Sepulchrum commeet, sicque Fi-
 delium pie peregrinantium expensis Sa-
 racenorum opes augeantur.

§. X.

Castrum Alcazar in Portugallia
expugnatur.

Godef. an.
1217.

In alia Orbis parte Guilielmus Comes
 Hollandiæ, Georgius Comes Owitz
 pluresque alii Cruce signati Germani,
 conscensis in Mosa amne navigiis, die vi-
 gesima nona Maji, postquam in Angliam
 & deinde in Britanniam minorem appu-
 lissent, tandem in quemdam Hispaniæ
 & Regni Legionis portum invecti, inde
 relictis ibi triremibus, ad S. Jacobum
 peregrinati sunt. Tum rursus itinere
 maritimo Ulissiponem pervenerunt, ubi
 aliquamdiu commorantes, naves aliorum
 socio-

lociorum, ut condixerant, expectarunt. Sæcul. XIII.
A.C. 1217.
 Illo igitur temporis intervallo, Suero Episcopus Ulissiponensis, Episcopus Eboracensis, Martinus Ordinis S. Jacobi de Palmela Eques Beneficiarius, Templarii, Hospitalarii, aliique viri Nobiles Lusitanæ, lamentabili oratione exposuerunt, quanta trepidatione nunquam non bellum a Saracenis vel paterentur vel timerent, maxime ab illis, qui arcem proximam vulgo *Alcazar* postquam inde Equites S. Jacobi seu *de Gladio* dictos expulissent, insiderent, ac singulis annis centum Christiana mancipia, Regi Marochii dono mittenda, extorquerent. Quare Cruce signatos milites vehementissime rogabant, ut se a tam vicini hostis insultibus liberarent. Comites, ad capiendum consilium coeuntes, pensarunt, illa intemperie iter maritimum sibi intercludi, ac etiam suam in Palæstina præsentiam tunc Fidelibus parum profuturam, cum Rex Romanorum, aliique complures Germaniæ Principes, eam protectionem necdum exorsi essent. Ergo potius in Lusitania contra Infideles pugnare, quam omnino cessare, & *Alcazar* arcem obsidere statuunt. Non omnibus tamen istud propositum placuit, ac minime Frisonibus, qui post S. Jacobi Festum cum octoginta fœmine navigiis recesserunt.

Hh 2

Die

Sæcul. XIII.
A.C. 1217.

* Badajoz.

Crucigeri in
Lusitania.

Die trigesima Julii ad Arcem *Aleazar* admotus est Christianorum exercitus, ac elapso quadriduo Episcopi Ulissiponensis, & Eboranus, Equites S. Jacobi, aliique Lusitaniæ proceres cum selectis copiis advenerunt. At altera post Festum Nativitatis Beatæ Virginis die, nempe nona Septembris adsunt Reges Saracenorum quatuor, videlicet Rex Hispanensis, Rex Cordubæ, Rex Gienni, & Rex Pacis * Augustæ, arcem liberaturi, quos biduo vix expleto Christiani, etsi numero impares, prælio vicerunt. Reges duo, Cordubensis & Giennensis cum quatuordecim millibus Saracenorum caesi, captorum multitudo innumerabilis fuit. Tandem circa Festum S. Ursulæ, quod in diem vigesimam primam Octobris incidit, præsidarii arcem dederunt, nulla addita conditione Victoris arbitrio se permittentes. Cives omnes venundati sunt. Tum munimentis Equitibus de *Gladio* traditis, sacri milites ad Festum Omnium Sanctorum Ulissiponem, hævem transacturi, redierunt.

Reg. Hon. II
ep. 817.
Rain. n. 32.

Hujus victoriæ nuncium Summo Pontifici allatum est per Epistolam, nomine duorum Episcoporum Ulissiponensis & Eborani, Magistri Templariorum in Hispania, Magistri Hospitalariorum in Portugallia, & Beneficarii S. Jacobi de Palmela, scriptam. In ea postquam
inc.

Sæcul. XIII.
A.C 1217.

inexpectatum Cruce signatorum Germa-
 norum Ulissiponem adventum, & obli-
 tionem Arcis retulerunt, dicunt, non
 nulla prodigia pugnam celebrasse, jam-
 que Saracenos captos quarere, in qua
 exercitus parte steterunt illi equites, al-
 bis vestibus splendidi, qui ipsos telorum
 grandine excœcatos in fugam vertissent.
 Tum subjungunt Præsules: *Ad pedes San-
 ctitatis tuæ provoluti petimus, ut juben-
 te tua Clementia exercitus Christiano-
 rum peregrinantium ad cultum perfidiæ
 Paganorum ex tota Hispania penitus ex-
 tirpandum nobiscum per annum rema-
 neat, & tam ipsi quam nostrates Cruce
 signati illa gaudeant Indulgentia, quam
 acquirerent, si in Terram sanctam perve-
 nirent. Petimus etiam, ut Peregrinis,
 quos vel infirmitas vel paupertas in Ter-
 ram sanctam transmittere vetat, ex no-
 stra regione ad sua redire per te liceat,
 salvo Indulgentiæ lucro. Simul Guiliel-
 mus Comes Hollandiæ utpote totius
 exercitus Cruce signatorum Dux ad Pa-
 pam dedit Epistolam, in qua dicit, quod,
 Castro Alcazar capto, Dominus loci
 cum centum aliis Baptismo ablatus fue-
 rit, & addit: *Spero hunc virum magnam
 Hispaniæ partem, Saracenis subjectam,
 ad Fidem Christi conversurum esse. Il-
 lud quoque ad Sanctitatis tuæ aures de-
 latum fuisse non dubito, quod Rex Legio-
 nis**

ep. 818.

H h 3

nis

Sæcul. XIII.
A.C. 1217.

nis & Galaciæ, Rex Navarra, multi Episcopi & multi ex tota Hispania Optimates, nostro adventu excitati, Cruces ad militandum contra hujus Regionis Saracenos acceperint, & inducias diu ante cum eis initas fregerint. Hi preces suas ceterorum votis junxerunt, ut proxima æstate in Hispania commorantes, in eorum societate Deo contra Infideles serviremus. In his autem omnibus, sanctissime Pater, mandatis tuis, tanquam filius obedientiæ, promptissime obsequar.

ep. 820.

Honorius Papa, dato responso, immensas Deo gratias & laudes pro reportata victoria agebat, adjiciens: Porro cum Terræ sanctæ auxilia quacunquedum ex causa impediri non velimus, petitionem vestram, qua rogastis, ut Cruce signatos, qui ob corporum infirmitatem aut rerum inopiam ad Terram sanctam tendere non valerent, ad sua remeare juberemus, concessa eis plenaria peccatorum suorum indulgentia, non duximus admittendam, ne contra vos ipsos forte iram Domini provocetis, qui, sicut credimus, merito devotionis, qua ad Terram sanctam Cruce signati addicti sunt, Victoriâ de Saracenis in Lusitania contulit. Dum autem eos in partibus vestris morari contigerit, eis plenam peccatorum veniam indulgemus, ac si ultra mare in propugnatione Terræ sanctæ mere-

reverent-

reverentur. Hæc Epistola die duodecima ^{Sæcul. XIII.}
 Januarii anni sequentis millesimi du- A.C. 1217.
 centesimi decimi octavi data est.

§. XI.

Terræ sanctæ facies.

Inter hæc redditur Pontifici Magistri
 Templariorum Epistola, qua Terræ
 sanctæ faciem docebatur, in hunc fer-
 me modum: *Paulo ante quam Epistola*
huius lator hinc abiret, innumerabilis
Cruce signatorum multitudo, Equites,
Gregarii que ex Germaniæ Imperio &
aliis provinciis in portum Acriensem in-
vesti sunt. Ceterum Sepbedinus, magnus
Babyloniæ Soldanus, adventum Regis
Hungariæ, & Ducum Austriæ atque Mo-
raviæ, pertimescebat. Metum augebat
Frisonum classis, quæ propediem ad futu-
ra dicebatur, jamque Coradinus ejus fi-
lius cum copiis finibus nostris imminebat.
Non meminimus, multis abhinc annis In-
fidelium vires, magis ac bodie sunt, fuis-
se accisas. Sed apud nos quoque annonæ
carissimo est pretio, parum admodum fru-
menti in horrea invehi potuit, & valde
modicum peregrinæ naves attulerunt.
Deficiunt equi, nec parata pecunia emi
possunt. Quare Cruce signatis suadeas,
ut alimenta copiose, & equos, quotquot
possunt, navigiis imponant. Cum Rex
Hungariæ necdum advenisset, statuere-
 H h 4 mus,